

ningsordninger, samt til sortering, indsamling af affald m.v. og til etablering og drift af virksomheder og anlæg for oparbejdning af affald og affaldsbortskaffelse,

2. indsamling og registrering af oplysninger og
3. forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet.

I bemærkningerne til lovbestemmelsen er redegjort for de principper, der skal anvendes ved fastsættelse af gebyrer. Fastsættelse og opkrævning af gebyrer på affaldsområdet skal ske således, at der over et vist tidsrum tilstræbes en dækning af de faktiske omkostninger, som er forbundet med det samlede affaldssystem.

Ifølge lovens § 45, stk. 3, fastsætter kommunalbestyrelsen i et regulativ forskrifter om affaldsordningens omfang og tilrettelæggelse m.v.

Når en indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald eller eventuelt genanvendelige materiale kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse, jf. § 45, stk. 4.

Spørgsmålet om, hvorvidt den aktuelle situation i Århus får eller bør få indflydelse på gebyrets størrelse, afhænger således af, om omkostningerne ved ordningen ud fra en samlet vurdering af udgifterne på området bliver lave-
re end forudsat ved takstfastsættelsen, idet der over et vist tidsrum skal tilstræbes en dækning af de faktiske omkostninger ved den samlede ordning.

Det tilføjes, at kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende gebyrer ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3.

Den endelige afgørelse af spørgsmålet henhører således under domstolene.»

Justitsministeriet har ikke bemærkninger til det af Miljø- og Energiministeriet anførte.

Spm. nr. S 1338

Til indenrigsministeren (7/2 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at grundejere i København betaler en særlig brandafgift til Københavns Brandvæsen, og at denne afgift også er med til at betale for ambulancetjenesten?«

Begrundelse

I resten af landet er det således, at ambulance-tjenesten betales over amtskatterne, altså som en del af indkomstskatten. I Københavns Kommune opkræves der efter det oplyste en særlig brandafgift fra Københavns grundejere. Argumentet er, at afgiften går til Københavns Brandvæsen. Imidlertid har man valgt også at lade Københavns Brandvæsen udføre ambulancekørsel m.v.

Grundloven fastslår ret præcist i § 43: »Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov . . .«. Når borgere i alle andre dele af landet betaler for ambulancetjenesten over indkomstskatten, så forekommer det urimeligt, at der i Københavns Kommune findes en ordning, hvorefter det er grundejerne, som må betale for ambulancetjenesten. Da betalingen for ambulancetjenesten må anses som værende en service, som betales over skatterne, vil der være problemer med den københavnske ordning, medmindre ministeren kan henvise til, hvilken lovhjemmel man har i København til den nævnte fremgangsmåde.

Svar (26/2 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det kan bekræftes, at der af bygninger i Københavns Kommune betales et såkaldt brandbidrag.

Brandbidraget fastsættes i overensstemmelse med lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København.

Efter loven fastsættes bidraget på grundlag af »udgifterne ved brandvæsenet i København«.

Københavns Kommune har oplyst, at der i disse udgifter indgår brandvæsenets udgifter ved akutambulancekørsel, men ikke patientbefordring mellem hospitaler og til og fra hospitaler. Udgifterne til akutambulanacer udgør ca. 14 pct. af de samlede udgifter, som indgår ved fastsættelsen af brandbidraget.

Indenrigsministeriet må mene, at der er den fornødne hjemmel til denne udgiftsopgørelse ud fra lovens angivelse af udgiftsgrundlaget ved fastsættelsen af brandbidraget: udgifterne ved brandvæsenet i København.

Det kan i den forbindelse nævnes, at det fremgår af lovens forhistorie, at det har været lagt til grund, at »udgifterne ved brandvæsenet« bl.a. omfattede brandvæsenets udgifter til ambulancetjenesten.